

כז א מ"י פ"ז מ"א
נ"ד כ"ה ח"ט ח"ט
י"ד כ"ה ט"ו ד'
מ"ב ב"ד ר"ה ו' ט"ו
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט

רפואת נפש בנפס . ונפש דקתי פירושו רעון כדאשכחן אס יס
אח נפשכס (בראשית כג) כלומר שמרפאהו ברעון לבו ולא בשכר
ומתוקמה מתני' בשכסו חולה אסורין על הרפואה אלא רפואת נפש
גופו . ומתוקמה בשכסו רופא אסורין על החולה ומשום הכי לא ירפא

כי פירוש לדיקלא . כמו האטר שמקיף הדקל ומגין לפירות שאין
יכולים למשמש בו כך מגינה על גופו של אדם סורייקא . תרייקא
בלע"ז : מוסלא דשערי . שעורים ישנים קלושים : דריש נפש . שמדובקין
בנפש ובכבדה כשמקדין בהן : בנדרס . כממ"ד שילול גדול שילול
כל שעה כמעין הטובע שאין לו

כחורא לדיקלא תלתין יומין ובי תרייקא
לנפוא . בב נחמן בר יצחק אמר לא היא ולא
תרייקא * אמר רבה בר יונתן אמר רב יהושע
ערסן יפה לחולה לרפואתו מאי ערסן אמר ר'
יונתן חיילא דשערי עתיקתא דריש נפוא אמר
אב"י בעיין בישולא בעיין בישרא תרוא רב
יוסף אמר סמירי דשערי עתיקתא דריש נפוא
אמר אב"י בעיין בישולא כבישרא תרוא א"ר
יונתן בורדס אין מבקדים ואין מוכידין שמו
מ"ט א"ר אלעזר לפני שהוא כמעין הטובע
וא"ר אלעזר למה נקרא שמו בורדס שהוא
כמעין הטובע : ומרפאהו רפואת הנפש כו' :

היכי קתני אילמא * לרפואת נפש = כחנס
רפואת ממו' = בשכר ליתני הכי מרפאהו כחנס
אבל לא בשכר * אלא רפואת נפש = גופו
רפואת ממו' = כחמתו . א"ר זוטרא בר טוביה
אמר רב אבל אמר לו סם פלוני יפה לה
סם פלוני רע לה : מתני' ירוחמי עמו
באמבטי גדולה אבל לא בקמחא יישן עמו
במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל
לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו
ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על
השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל
הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא

לא ירחץ עמו באמבטי ולא ישן עמו במטה
בין גדולה בין קטנה דברי רבי מאיר רבי
יהודה אומר : גדולה בימות הגשמים וקטנה
בימות הירקון מותר רוחץ עמו באמבטי
גדולה ירוחץ עמו בקמחא אבל מיסק עמו
על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא
מן התמחי אבל אוכל * הוא מן התמחי

תנורא א"ר יוסי בר הנינא מן התמחי החור
לבעיה"ב : מתני' לא יאכל עמו מן האבוס
שלפני הפועלים ולא יעשה עמו באומן דברי
רבי מאיר וחב"א עושה ורואי ברחוק מבני
גמ' בקרוב לא פליגי דאסור (ג) כי פריגי
ברחוק קרוב סבר גורין רוחץ משום קרוב דקא
מרפי לה לארעא קמיה ורבנן סברי לא גורי :

מתני'
גמ' דקא מרפי לה לארעא קמיה . ועוד לו לתרוס אחריי
בקרוב כ"ע לא פליגי דאסור . לעדור (ב) ירקא ימפית כו' :

מתני'
עמו על השנתן . ולא היישי' שמה יאכל עמו דכיון דמפיקתא טובאין זה את זה כפי משני דבאבוסין
על שולחן א' זה בשכר וזה בגביה : מן התמחי החור . מפשע בגמלא : אבוס על שולחן . כלי גדול כחבוס
על בהמה אש"פ ש"ט מן האכל הרבה לא יאכל עמו : לא יעשה עמו באומן . בשורת הכחמים לא יחפור
ממנו מפני שהוא מרפא את הקרקע ומתאבד : גמ' גדולה בימות הגשמים . מותר שהוא מתחמק ממנו
וחור מתחמק וקטנה בימות החמה מותר מפני שהוא מתעסק מתי המוס : ומיסק עמו בקמחא . דבימות כמלחא
אין תוספת מוס : כממנו במוצא לבעל פיה . לאחר שאלו מה שנקשרה מחורין ארתי לבעל פיה וממלא ארתי
עד שיראהו כל עקבם הלכך אפילו אוכל יסור מחבירו אינו נכסה ממנו חבירו ודבריו הכי טמאין בהם כל כנסת :

מתני'
גמ' דקא מרפי לה לארעא קמיה כי פליגי ברחוק ר"מ סבר גורין רוחץ משום קרוב ורבנן סברי כ"ל : (ב) רש"י ד"ה נקב"ב כ"ע ועוד ס"ד ומיפיקתא דקא מרפי כו' מתקן ואח"כ
גלויין הש"ס בה"ר ד"ה אלא רפואת כו' רבא תקי וכו' . המינהי כה"ש אין העשם דמשום מזה רפאי ליטות אלא משום דעמן לו את שלו ומעון רק להאריס ליטול וכו' מבריה ארי ולא מקרי מהנהו וחס שייך נאכריס דנכשמו אט
משניה להאכריס עמא אלא דמועא חתריס ליטול אלא הכא דנכשמו חולה והוא מרפא ארתי ומפיקתא נכסיו ועדיף מתעסק בהמור ואסור וכו' : בה"ר ד"ה אלא אומר לו וכו' . דמן חתריס וכו' . כדנשילן דק על ט"א :

א"ר זוטרא בר טוביה
אמר רב אבל אמר לו סם פלוני יפה לה
סם פלוני רע לה : מתני' ירוחמי עמו
באמבטי גדולה אבל לא בקמחא יישן עמו
במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל
לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו
ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על
השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל
הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא

אין המים שולין על זה בשביל חבירו
אבל לא באמבטי קטנה שמותר שהיא
קטנה כשרוחץ עמו מעלה המים
עליו ומתאבד : רבי יהודה אומר בימות
החמה . מילתא דתנא קמא מפרש
ואילן דכי קאמר יושן עמו במטה
דוקא בימות החמה שאינו נכסה
בחימומו אבל לא בימות הגשמים
מפני שהוא מתחמק ומתאבד כדכתיב
(קהלת ד) אס ישכבו שנים וחס להם :
ומיסק עמו על המטה . אפי' בימות
הגשמים דכי האי גונא ליכא חימום :

תוספות
כיון דהוא קטן . ונפש דקתי פירושו רעון כדאשכחן אס יס
אח נפשכס (בראשית כג) כלומר שמרפאהו ברעון לבו ולא בשכר
ומתוקמה מתני' בשכסו חולה אסורין על הרפואה אלא רפואת נפש
גופו . ומתוקמה בשכסו רופא אסורין על החולה ומשום הכי לא ירפא

מתני' ירוחמי עמו באמבטי גדולה אבל לא בקמחא יישן עמו במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא לא ירחץ עמו באמבטי ולא ישן עמו במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא

הנהו דה"ה (ב) גמ' בקרוב כ"ע לא פליגי ברחוק ר"מ סבר גורין רוחץ משום קרוב ורבנן סברי כ"ל : (ב) רש"י ד"ה נקב"ב כ"ע ועוד ס"ד ומיפיקתא דקא מרפי כו' מתקן ואח"כ
גלויין הש"ס בה"ר ד"ה אלא רפואת כו' רבא תקי וכו' . המינהי כה"ש אין העשם דמשום מזה רפאי ליטות אלא משום דעמן לו את שלו ומעון רק להאריס ליטול וכו' מבריה ארי ולא מקרי מהנהו וחס שייך נאכריס דנכשמו אט
משניה להאכריס עמא אלא דמועא חתריס ליטול אלא הכא דנכשמו חולה והוא מרפא ארתי ומפיקתא נכסיו ועדיף מתעסק בהמור ואסור וכו' : בה"ר ד"ה אלא אומר לו וכו' . דמן חתריס וכו' . כדנשילן דק על ט"א :

[יזחא חז]

[ט"ז ט"ז]

[תוספתא פ"ב ע"א]

פ"ה הרא"ש

כי פירוש לדיקלא . כמו האטר שמקיף הדקל ומגין לפירות שאין יכולים למשמש בו כך מגינה על גופו של אדם סורייקא . תרייקא בלע"ז : מוסלא דשערי . שעורים ישנים קלושים : דריש נפש . שמדובקין בנפש ובכבדה כשמקדין בהן : בנדרס . כממ"ד שילול גדול שילול כל שעה כמעין הטובע שאין לו

מתני' ירוחמי עמו באמבטי גדולה אבל לא בקמחא יישן עמו במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא לא ירחץ עמו באמבטי ולא ישן עמו במטה ר' יהודה אומר בימות החמה אבל לא בימות הגשמים מפני שהוא מהנהו ומיסק עמו על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחי אבל אוכל הוא עמו מן התמחי החור : גמ' תניא

הנהו דה"ה (ב) גמ' בקרוב כ"ע לא פליגי ברחוק ר"מ סבר גורין רוחץ משום קרוב ורבנן סברי כ"ל : (ב) רש"י ד"ה נקב"ב כ"ע ועוד ס"ד ומיפיקתא דקא מרפי כו' מתקן ואח"כ
גלויין הש"ס בה"ר ד"ה אלא רפואת כו' רבא תקי וכו' . המינהי כה"ש אין העשם דמשום מזה רפאי ליטות אלא משום דעמן לו את שלו ומעון רק להאריס ליטול וכו' מבריה ארי ולא מקרי מהנהו וחס שייך נאכריס דנכשמו אט
משניה להאכריס עמא אלא דמועא חתריס ליטול אלא הכא דנכשמו חולה והוא מרפא ארתי ומפיקתא נכסיו ועדיף מתעסק בהמור ואסור וכו' : בה"ר ד"ה אלא אומר לו וכו' . דמן חתריס וכו' . כדנשילן דק על ט"א :